

DE OMSLAG

Eigentijdse komedie in vier bedrijven

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OMSLAG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KEES - man des huizes, machofiguur met nogal ouderwetse opvattingen. Type ruwe bolster, blanke pit. Hij is begin vijftig, heeft lange grijze haren en is altijd gekleed in een cowboypak.

ANJA - vrouw van Kees. Lief, zachtaardig type. Is ca. 50 jaar, maar ziet er nog goed uit voor haar leeftijd. Normaal gekleed.

JOKE - vriendin van Anja, alternatief type, heeft gestudeerd voor maatschappelijk werkster, schrikt door haar uiterlijk, groene hanenkam op een verder kaal hoofd met lange oorbellen en daaronder een oranje overal met bergschoenen, potentiële werkgevers af.

MA BOTTELIER - moeder van Anja, vindt dat haar dochter beneden haar stand is getrouwd. Is altijd keurig gekleed en gekapt en is erg gesteld op netheid en status.

MOE KOLENBRANDER - moeder van Kees. Is gekleed als Ma Flodder, behoorlijk dom en praat boers.

ESTER - dochter van Kees en Anja, heeft ADHD en woont sinds kort samen met haar "lesbische" vriendin.

HENNY - "vriendin" van Ester, waarvan het onduidelijk is of het een man of een vrouw is.

N.B. De rol van Henny kan zowel door een man als een vrouw gespeeld worden, maar een man is leuker. De tegenstelling tussen Ma en Moe moet goed uitgespeeld worden. Ma als zeer netjes pratende en correcte geklede en gekapte dame, die zichzelf bijzonder intelligent en hoogstaand acht, tegenover Moe de goedmoedige maar domme en vies en slordig uitziende vrouw met een krom taalgebruik.

OPBOUW STUK:

Eerste bedrijf: Het is in de avond. Daarna even donker en of doek.
(Anja kan zich even verkleden voor de volgende dag)

Eerste bedrijf: tweede akte: De volgende avond. Doek en of daarna even donker.

Tweede bedrijf: Enige dagen later. Pauze na tweede bedrijf.

Derde bedrijf: Negen maanden later.

Vierde bedrijf: eerste akte: dezelfde dag Vierde bedrijf: tweede akte: een week later

DECOR:

Standaard huiskamer met in ieder geval een bankstel en een eethoek. Minimaal twee opgangen, een voordeur en een deur naar boven, en naar de andere vertrekken.

TYPE STUK:

Het is een eigentijdse komedie over een familie, die je overal tegen kunt komen, wat voor het publiek vele herkenbare momenten op zal leveren.

EERSTE BEDRIJF

KEES: *(komt op vanuit de keuken met pijpje bier in zijn hand, op de salontafel ligt een motorblaadje. Hij roept naar boven)* Anja, waar zit je, je mannetje is thuis. *(ploft op bank. Anja komt op en ze geven elkaar een dikke knuffel)* Zo lekker wijffie van me, heb je me nog gemist vandaag?

ANJA: Nou eigenlijk niet zo, ik had het hartstikke druk vandaag. *(gaan beiden zitten op de bank)*

KEES: O, weer met je liefdadigheidswerk voor die demente bejaarden. Hoeveel van die ouwe vellenbillen heb je nu weer afgeveegd?

ANJA: Heel wat, het is eigenlijk mijn werk wel niet. Ik kom als vrijwilliger toch om de krant voor te lezen en spelletjes te doen met de mensen, maar als je dan met zo'n mensie zit te rummikuppen en ze lopen helemaal rood aan van de ingehouden aandrang en er is veel personeel ziek, dan help je zo'n mens toch gewoon op de wc.

KEES: Jij liever dan ik.

ANJA: Jij zou het zo'n mensie gewoon in z'n broek laten doen?

KEES: Ik wel, het is mijn taak niet. Dat personeel profiteert gewoon van je, die denkt Anja is wel zo gek, die doet het wel.

ANJA: Ach iedereen profiteert toch van je in het leven. Jij toch ook.

KEES: Ik? Hoezo?

ANJA: Ja, jij doet toch helemaal niets in huis. Je laat je kleren vallen waar je staat en ik moet ze in de wasmand doen en je hebt je hele leven nog geen stukkie kleren gekocht. Eerst deed je moeder het en nu doe ik het, zelfs je onderbroeken moet ik nog kopen.

KEES: Dat hebben we zo afgesproken toen we gingen trouwen. Ik zou buitenshuis werken en jij binnenshuis.

ANJA: Ja, dat weet ik wel en ik heb het altijd met plezier gedaan, maar je hebt mazzel dat ik zo makkelijk ben en dat allemaal doe. De tijden zijn veranderd en heel wat vrouwen, die ik ken zouden dat niet meer pikken.

KEES: Ik ben ook erg blij met jou, en zulke wijven zijn altijd gescheiden. Je laat je toch niet teveel opjuttten door Joke, dat is net een dolle Mina en die heeft ook geen kerel. Wat een zuurpruim is dat zeg. Ik heb het er eigenlijk niet zo op, dat je met haar om gaat.

ANJA: Ik laat me heus niet door haar beïnvloeden, ik sta gewoon voor mijn eigen mening.

KEES: Dat hoop ik maar. Trouwens ik kwam Koos nog tegen, je weet wel van die Line dance club, waar ik opgezeten heb. Hij vertelde

dat het daar de laatste tijd niets anders dan ruzie was onderling en dat de boel uit elkaar is gespat. Ik ga morgen na het werk even bij hem langs. Kan ik mooi al die outfits kopen voor een prikkie, dan hoef jij nooit meer kleren voor mij te kopen.

ANJA: En dan loop jij zeker nooit meer in wat anders dan die cowboykleren?

KEES: *(hij heeft die kleding nu nog niet aan, pas in het tweede bedrijf achter de krant)* Ja precies, dat wordt mijn nieuwe image. Het lijkt me wel wat, vooral die hoed, zo ziet tenminste niemand dat ik al een beetje kaal begin te worden. En alle vrouwen kijken naar me op straat.

ANJA: Niet alleen de vrouwen. Iedereen kijkt. Nogal logisch als je er zo bij loopt. Hè, ik vind het helemaal niet leuk als je zulke kleding altijd gaat dragen.

KEES: Goed dan draag ik voor jou af en toe wel een kostuum.

ANJA: O, zal ik dan zo'n mooi krijtstreep pak voor je kopen met zo'n vestje?

KEES: *(lacht)* Ik bedoel natuurlijk dat ik af en toe mijn Adamskostuum voor jou draag, snuggere.

ANJA: Ach zak, bedoel je dat. Zo mooi is dat pak helemaal niet. Het is aardig verkreukeld en er zitten zwembandjes omheen.

KEES: *(plagend)* Heb je wel eens naar jezelf gekeken. Van jouw onderkin kun je soep koken. Maar alle gekheid op een stokje. Ik heb honger, wat eten we?

ANJA: Ik ga al, we eten nasi, je lievelingskostje.

KEES: Ha lekker! *(Anja gaat af keuken en Kees gaat aan de reeds gedekte tafel zitten met de ellebogen op tafel en met zijn mes en vork in de hand tot Anja terug komt. Anja komt terug met twee borden met nasi en gaat stilzwijgend zitten. Kees kijkt Anja doordringend aan)* Ben je niet iets vergeten?

ANJA: *(kijkt of ze water ziet branden)* Wat bedoel je?

KEES: Er staat geen sambal en ketjap op tafel. Ouderdom komt met gebreken Anja, je wordt steeds vergeetachtiger.

ANJA: *(pakt gediensig het gevraagde)* Alsof jij nooit iets vergeet!

KEES: Zelden of nooit.

ANJA: *(eet kleine hapjes)* Heb jij nog iets meegemaakt op je werk?

KEES: Nee niets.

ANJA: Hè, je hebt toch wel iets meegemaakt, met je collega's of zo wat leuk is om te vertellen?

KEES: Nou goed dan. Ik heb vandaag vijftwintig liter metselspecie aange-maakt. Ik liep eerst naar de werkplaats, zocht de sleutel van de schuur. In mijn ene broekzak zat hij niet. Toen

dacht ik: misschien zit hij wel in mijn andere broekzak, toen voelde ik met mijn andere hand in mijn andere broekzak en toen vond ik hem, helemaal in het puntje van mijn zak verscholen onder mijn zakdoek. Toen dacht ik, dat is mooi, heb ik hem toch nog gevonden. Toen was mijn tweede gedachte: ik steek die sleutel in het slot...

ANJA: Ja hou maar op, je zit me gewoon weer te pesten.

KEES: Het is ook nooit goed bij jou. Je wilt toch altijd zo graag weten wat ik denk en voel en nu vertel ik je wat en is het weer niet goed.

ANJA: Ach zak!

KEES: Hè, wat smaakt dit weer als vanouds Anja. Heerlijk! Je bent echt mijn keukenprinses. Ik zeg maar zo: het enige recht van een vrouw is het aanrecht.

ANJA: Nou, die uitspraak is ook niet van jezelf.

KEES: Maar het is er wel een, die ik altijd goed heb onthouden.

ANJA: Jij onthoudt altijd alleen maar van zulk soort denigrerende uitspraken.

KEES: Wat een dure woorden gebruik jij zeg. *(met nadruk)* Denigrerend, dat was je moeder altijd tegenover je vader. Hij kreeg altijd maar vijf euro zakgeld per week van je moeder. Dat had je zeker met mij ook wel gewild hè. Wat een stakker was die man zeg, wat die wel niet allemaal pikte van je moeder. Ik hoop echt dat hij het nu in de hemel beter heeft.

ANJA: Je weet best dat ik absoluut nooit zo'n type als mijn moeder zou willen zijn, maar ik geloof soms wel dat ik nu een beetje naar de andere kant doorsla.

KEES: Dat valt nogal mee. Ik vind jou prima zo. Hebben we een toetje?

ANJA: Ja, dat vind jij. Het komt jou natuurlijk allemaal wel goed uit en jij kan mooi het haantje spelen. *(staat op om het toetje uit de keuken te halen)*

KEES: *(roept haar na)* Je wilt me toch zeker niet vertellen dat ik een rotvent voor je ben. Ik jaag je alleen af en toe wel eens op de kast en jij trapt er altijd weer in en dat vind ik nu juist zo leuk.

ANJA: *(komt op)* Maar in die zogenaamde grappen van jou zit soms wel een kern van waarheid voor jouw gevoel. Net zoals je zo vaak zegt dat een vrouw altijd vakantie heeft.

KEES: Nou ja een beetje wel. Ik hoor wel vaker van een van mijn collega's, die hier langs is gereden, je vrouw zat weer lekker in het zonnetje te bakken in de tuin, dat kan ik niet doen.

ANJA: Ik heb heus ook mijn werkweek wel. Ik deel het alleen anders in. Ik sta altijd vroeg op en ik doe in het weekend ook wel eens wat

en dan heb ik 's middags wat vrije tijd. Mag het misschien! En wat dacht je van de tijd dat de kinderen klein waren, toen was ik zowat dag en nacht bezig. Toen had je toch ook niet met me willen ruilen?

KEES: Nee zeker niet. Wat hebben we trouwens nu een rust in huis nu ons kind uit huis is. Ik vind het wel heerlijk zo met z'n tweetjes. Ester was altijd zo nadrukkelijk aanwezig. Wat was die meid druk zeg! Ze had vast A.D.H.D. of zoiets, waar ze het tegenwoordig wel eens over hebben op tv. Maar wij hebben het vroeger nooit laten uitzoeken, toen hoorde je er nog niet zoveel van.

ANJA: Ik ben blij dat ze nu eindelijk op haar plekje is samen met Henny.

KEES: *(kijkt bedenkelijk)* Aan de ene kant wel.

ANJA: Hoezo aan de ene kant wel? Je hebt toch niets tegen lesbische vrouwen? Ooh... als het je eigen dochter is wel!

KEES: Ik hoopte nu eindelijk eens uit die vrouwenwereld hier te kunnen ontsnappen, eens een schoonzoon te krijgen en wie weet misschien ook nog wel een kleinzoon waarmee ik kon voetballen.

ANJA: Je moet niet altijd aan jezelf denken. Volgens mij zijn ze hartstikke gelukkig met elkaar.

KEES: En als ze nou nog met een mooie vrouw op de proppen was gekomen *(geeft met z'n handen vorm aan borsten en heupen)*, dan had ik er ook nog iets aan gehad. Nee neemt mevrouw zo'n manwif. Dan kan je toch net zo goed een echte kerel nemen. Ik snap dat niet, volgens mij is er iets vreemds met die Henny. Soms denk ik wel eens dat het een verbouwde kerel is of een travestiet, maar ik kan moeilijk onder haar rokken gaan voelen. Bèèh... wat walgelijk allemaal eigenlijk.

ANJA: Je moet de mensen accepteren zoals ze zijn Kees! Bij jou moeten ze allemaal precies zoals jij zijn, anders is het niet goed. *(zucht)* Ik ga de tafel maar afruimen! *(staat op)*

KEES: Komt er nog visite vanavond?

ANJA: Ja, Joke komt straks.

KEES: O jee Joke. Ik ben weg vanavond.

ANJA: Ga je weer naar het café?

KEES: Ja lekker even ouwehoeren met jongens onder elkaar, dat staat me meer aan. Het kan wel laat worden schat. *(geeft Anja zoen en gaat af voordeur)*

ANJA: *(roept hem na)* Je hoeft niet te helpen met de afwas hoor! *(af naar keuken met borden. Dan gaat de bel...)*

JOKE: *(komt binnen en geeft Anja drie zoenen op de wang. Heeft tas bij zich gevuld met vreemdsoortige attributen. Is gekleed in oranje overall en heeft kaal hoofd met groene hanenkam)* Zo meid, dat is

alweer veel te lang geleden dat ik je gezien heb... Waar is Kees?

ANJA: Naar het café.

JOKE: O, laat hij je weer alleen, vorige keer dat ik hier kwam was hij er ook al niet.

ANJA: Jij bent er nu toch. Ga zitten, ik wilde net beginnen met de afwas, maar dat doe ik later wel. De koffie heb ik al aangezet.

JOKE: Ja ja, je loopt weer te sloven. Neem toch eens wat tijd voor jezelf. Geen koffie voor mij. Heb je een glas heet water, ik heb zelf een zakje kruidenthee meegenomen.

ANJA: Ik neem best regelmatig wat tijd voor mezelf.

JOKE: Wanneer dan? Je bent constant voor anderen aan het sloven en cijfert jezelf helemaal weg.

ANJA: Och dat valt reuze mee. Ik zal een glas heet water voor je pakken. *(gaat af)*

JOKE: *(rommelt in haar tas en legt een aantal vreemdsoortige attributen op tafel)* Hier is het! *(houdt theezakje omhoog en propt daarna de spullen weer in haar tas)*

ANJA: *(Anja op met glas heet water en kop koffie voor zichzelf)* Alsjeblieft een kop heet water voor mevrouw.

JOKE: Hou je de flat van Ester en Henny ook nog altijd schoon?

ANJA: Ja.

JOKE: Je lijkt wel gek Anja. Laten ze het zelf doen, ze hebben tijd zat. Ze zijn nota bene alle twee werkloos.

ANJA: *(zucht)* Ik kan het nu eenmaal niet aanzien als de boel daar zo vervuult. Ze hebben het niet gemakkelijk, en ik doe het graag... Koekje?

JOKE: Ja, dat weten ze en daar maken ze misbruik van. Ik heb zelfgebakken kruidkoek mee, helemaal biologisch. Effe kijken... *(duikt weer in tas)* Ik zag het net nog.

ANJA: Ach...! Ik moet toch wat doen. Zo voel ik me tenminste nuttig, want Kees wil nu eenmaal niet dat ik een gewone baan heb en ik kan trouwens ook helemaal niks door mijn onhandigheid en gebrekkige opleiding.

JOKE: Ha, hier is het! *(haalt aluminiumfolie pakketje uit tas)* Jouw probleem is Anja, dat je je veel te veel door Kees laat koeioneren. Hij vond het best dat je geen opleiding had en wilde ook niet dat je er wat bij ging leren, want dan zou je maar boven hem uit steken. *(pakt de koek uit)* En aan de andere kant wilde hij ook niet dat je je als werkster ging verhuren, want daar had hij het altijd over. *(bouwt overdreven na)* Je gaat toch zeker niet bij iemand anders de plee schoonmaken! Maar nu haal je ondertussen wel in dat verpleegtehuis vrijwillig zo'n demente bejaarde uit de stront en wast

ze helemaal. Of dat zo'n schoon werk is! *(geeft plak koek aan Anja)*
Alsjeblieft, puur natuur en dat proef je!

ANJA: Dank je. Maar ik voel me er gewoon goed bij om mensen te helpen. Als ik naar huis ga heb ik altijd zo'n tevreden gevoel over me, omdat ik me nuttig heb gemaakt.

JOKE: Dat kan wel zijn, maar het is jouw taak helemaal niet Anja, jij bent daar vrijwilligster om te helpen met de leuke gezellige dingen en het verplegend personeel neemt gewoon een loopje met je zoals zo velen bij jou. Hoeveel uur heb je daar eigenlijk gewerkt van de week? *(hapt gretig in de koek overdreven kauwend)*
Heerlijk!

ANJA: Ach, dat zal wel tegen de twintig uur zijn. *(bestudeert de koek en neemt een hapje, maar dat is ontzettend vies!)* Lekker zeg! *(legt de koek op het schoteltje naast haar koffiekopje)*

JOKE: *(overdreven)* Goeie hemel, dat is zowat een volledige baan. En dan nog die flat van je dochter schoongemaakt. En hier in huis doe je zeker ook alles in je eentje, Kees helpt je zeker niet hè.

ANJA: Nee. Hij heeft zijn werk.

JOKE: Maar hij helpt je toch zeker wel met de tuin?

ANJA: Heel af en toe, want hij heeft het vaak druk met sleutelen aan de motoren van z'n vrienden en soms helpt hij ook wel eens mee aan een verbouwinkje om wat extra's te verdienen.

JOKE: Ach, dat is gewoon een hobby van hem. Ik begrijp jou niet Anja. Ik zou geen dag langer bij zo'n vent blijven. Ik zat morgen al bij een advocaat als ik jou was.

ANJA: Maar ik ben jou niet, Joke, en bovendien Kees houdt echt van me. Hij is mijn maatje.

JOKE: Noem je dat houden van? Die vent denkt alleen aan zichzelf.

ANJA: Wat weet jij er nu van, jij hebt nog nooit een man gehad.

JOKE: *(verontwaardigd)* Ik heb Abu toch!

ANJA: Noem je dat een relatie? Hij in Gambia en jij hier.

JOKE: Hij stuurt me elke maand een brief. Hij schrijft zulke lieve dingen: dat ik geen moment uit zijn gedachten ben en dat ik de vrouw van zijn leven ben, waar hij innig van houdt en dat hij niet kan wachten tot ik terug kom naar Gambia om voor altijd bij hem te zijn.

ANJA: En stuur je nog elke maand geld op voor hem en zijn familie?

JOKE: Ja natuurlijk. Ze zijn er zo blij mee. Toen ik hem destijds als gids leerde kennen op mijn vakantie in Gambia had zijn moeder niet eens een lepel. Ze moest de rijst gewoon met haar handen eten. Dat is het eerste waar ik toen voor gezorgd heb. En inmiddels hebben ze het, door mijn toedoen, naar de maatstaven daar lang

niet slecht. *(gaat in tas rommelen)* Wacht ik heb nog ergens een foto van Abu en zijn moeder.

ANJA: Hoelang heb je daar eigenlijk gezeten in Afrika, voor die Human Interest Foundation?

JOKE: Zowat drie jaar. Het gaat me zo aan het hart, dat die stichting bij gebrek aan sponsorgelden is opgeheven. Ik deed daar zulk prachtig zinvol werk. De psychische nood onder deze mensen is zo groot en nu moest ik ze noodgedwongen in de kou laten staan. Ja, hier heb ik hem. *(staat op en gaat Anja de foto tonen)* Kijk hier staat Abu's moeder ze houdt in haar ene hand het bord omhoog en in de ander de lepel omhoog, die ze van mij heeft gekregen. En moet je zien hoe Abu ernaast staat te glunderen.

ANJA: Ja kijk hij houdt de envelop met geld omhoog die jij hem hebt gestuurd. Wat staan ze te lachen alletwee, het lijkt wel een reclame voor tandpasta.

JOKE: *(gaat foto weer opbergen)* Ja lief hè. Abu en zijn moeder zijn van die schatten. Ze zijn het altijd roerend met elkaar eens.

ANJA: Zonde dat je hier in Nederland nooit meer aan de bak kon komen.

JOKE: Dat snap ik zelf ook niet, ik ben afgestudeerd als maatschappelijk werkster, cum laude nog wel, en je zou zeggen dat daar in Nederland ook dringend behoefte aan is, maar ik solliciteer me suf en word nergens aangenomen. Ik snap echt niet waar het aan ligt. Ik zal je eens zo'n afscheidsbrief voorlezen. *(gaat in tas rommelen, maar vindt het niet zo gauw)*

ANJA: Kan je het weer niet vinden. Wat ben je toch een chaoot Joke. Je draagt de hele winkel van sinkel mee in die tas, die vol zit met koekkrumels.

JOKE: *(koekkrumels van brief vegend)* Hier heb ik hem. *(vouwt brief open en leest)* Bedankt voor uw sollicitatie. Wij waren zeer onder de indruk van uw verschijning. Van alle sollicitanten was u verreweg de kleurrijkste persoonlijkheid. Daar het op ons kantoor barst van grijze muizen, zijn wij echter van mening dat u niet in ons team past. Veel succes in uw verdere loopbaan. *(legt brief neer en kijkt Anja afwachtend aan)*

ANJA: Ja, dat is een keurige nette brief.

JOKE: Ik snap er niets van. Dergelijk soort brieven krijg ik nu altijd. *(bergt brief op in haar tas)*

ANJA: Ik durf het bijna niet te zeggen, Joke, maar zou het misschien een heel klein beetje aan je uiterlijk kunnen liggen?

JOKE: *(voelt aan hanenkam. Verontwaardigd)* Mijn uiterlijk!!! *(stilte)* Wat valt me dat van je tegen. Ik dacht dat jij ook wel wist dat uiterlijk

er totaal niet toe doet, dat alles om het innerlijk draait. En al die mensenkennis die ik heb opgedaan en de studie die ik heb gevolgd zijn toch niet vervlogen omdat ik nu toevallig een groene hanenkam op mijn hoofd heb.

ANJA: Ik vind het ook niet erg, maar er zijn misschien mensen die zich eraan storen en als je gaat solliciteren zou het héél misschien een betere indruk maken als je wat nettere kleding aantrok.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto